

12. i denne Maaned afholdt en ny Svine-tælling, idet det er Hensigten at følge Svinebestandens Vækst eller Tilbagegang hver anden Maaned, i hvert Fald i den nærmeste Tid, men der foreligger endnu ikke fra denne Tælling noget som helst Resultat, som jeg kan pege paa her, og først naar et saadant foreligger, vil man altsaa med Sikkerhed kunne vide, om den Bevægelse, som er paabegyndt i de fore-gaaende Maaneder, er fortsat, og om Svine-bestanden lover en tilstrækkelig Produktion af Flæsk for Fremtiden. Dog er dette de sagkyndiges Opfattelse, og hvis denne holder Stik, skulde omtrent ved Udgangen af indeværende Aar, maaske en Maaned tidligere, Flæskeproduktionen være tilstrækkelig til, at Rationerne igen kan opretholdes i fuld Størrelse. Det vil da være i Tidsrummet fra nu af indtil Udgangen af 1918, at denne Kødordning, Erstatning af Flæsk med Kød, skulde gælde.

Idet Spørgsmaalet om Erstatning er opstaaet, vil det ikke undre nogen, at man ogsaa har været inde paa Muligheden af at erstatte det manglende Kvantum Flæsk med Smør eller dog med noget Smør, da det jo væsentlig er Spørgsmaalet om Fedtstofferne, der har ernæringsfysiologisk Betydning. Men dette er ugørligt. Smør-rationeringen er jo fastsat ved Lov og er beregnet paa, at der her i Landet anvendes ca. 18'000 Dritler om Ugen. Der har i nogle af de Produktionsuger, som er forløbet, siden Løven blev givet, været produceret ikke synderligt udover det Kvantum, som brugtes til Hjemmeforbrug. Men i Foraarsmaanederne og de første Maaneder af denne Sommer har naturligvis Produktionen været stigende. Rygterne om dens Størrelse har dog været overdrevne, idet den ingen Sinde har naaet det Tal, som jeg fra forskellige Sider har hørt nævne, og den har kulmineret — hvad ikke kan undre Landmænd — og er i de sidste Uger atter dalet noget. Hvis Smørret skal opfylde ogsaa den anden Opgave: gennem en Eksport at tjene hele vort økonomiske Liv her i Landet, vil det ikke være gørligt at forøge de Rationer af Smør, som vi for Øjeblikket ved Lov har fastsat. Den almindelige Opfattelse, som er blevet fremsat overfor mig af kyndige Mænd, gaar ud paa, at man maa se hen til den Mulighed, at Efteraaret og Vinteren kan bringe Vanskeligheder for en saa stor Smørproduktion, at de nuværende Rationer kan opretholdes. Hele den kommende Høsts Tilstand fylder jo alle med

Ængstelse, og den kan selvfølgelig ogsaa tage en saadan Form, at Malkekvæget ikke kan opretholdes i et saadant Omfang, at Smørproduktionen i Vinterens Løb kan blive saa stor, at den nuværende Smør-ration kan opretholdes. Derfor maa jeg indtrængende opfordre alle og enhver til at medvirke til, at Befolkningen forstaa sine Kaar, og de er paa dette Omraade i Sandhed ikke saaledes, at vor Befolkning ikke ogsaa skulde kunne vænne sig til dem, thi med Hensyn til Forsyningen med Smør, et saa ypperligt Fedtstof som Smør, er vi jo langt gunstigere stillede end noget andet Land for Øjeblikket. Kravet om mere Fedtstof har selvfølgelig sin Berettigelse. Derfor bør man tilstræbe paa alle mulige Maader at frembringe saa meget Flæsk, at lige akkurat det, vi har Brug for, er til Stede, men mere vil vi heller ikke have Raad til. Og alle og enhver bør medvirke til, at man forstaa, at udover det Kvantum Smør, vi for Øjeblikket lovmæssigt nyder, kan ingen vente at faa. Jeg gentager overfor den Udtalelse, som forleden fremkom, at Forudforbrug af Smør er en ganske særlig letsindig Handling, som ikke kan berettige til Krav om større Forsyning. Kortene for Smør er i Mod-sætning til alle andre Kort forsynet med Ugedato; de gælder i den bestemte Uge, og baade Forbrugere og Sælgere ved, at der hver Uge leveres et bestemt Kvantum, som man i denne bestemte Uge har Ret til, og det vil ikke kunne nytte at tage Forskud paa Smørret i Haab om, at man senere vil kunne modtage mere. Jeg har set Udtalelser fremkomme om, at man dog maaske kunde skaffe noget mere Smør til den almindelige Befolkning ved at unddrage Industrien — det vil altsaa i denne Forbindelse sige Konditorier, Bagerier og Restaurationer — en Del af det Smør, som for Øjeblikket er stillet til Raadighed. Man siger, at de velhavende gaar paa Restaurationer, de velhavende forsynes sig med Konditorvarer, og de faar paa denne Maade mere end de, der ikke har Raad til at gaa saadanne Steder og der-ved forskaffe sig et Ekstratillæg. Dette indeholder selvfølgelig en Sandhed. Men der overfor vil jeg stille den udtrykkelige Erklæring, som jeg føler mig overbevist om, at Rigsdagen fuldt ud vil underskrive: at disse Bestemmelser om Levering af Smør til Restaurationer og til Bagerier og Konditorier ikke opretholdes af Hensyn til de velhavende. Hvis der udelukkende var Spørgsmaal om de velhavende, vilde Rigsdagen sikkert øjeblikkelig stryge enhver saadan Be-